

Az Élet himnusza

<i>Az Élet egyetlen esély</i>	- <i>vedd komolyan,</i>
<i>az Élet szépség</i>	- <i>csodáld meg,</i>
<i>az Élet boldogság</i>	- <i>ízleld meg,</i>
<i>az Élet álm</i>	- <i>tedd valósággá,</i>
<i>az élet kihívás</i>	- <i>fogadd el,</i>
<i>az Élet kötelesség</i>	- <i>teljesítsd,</i>
<i>az Élet játék</i>	- <i>játszd,</i>
<i>az Élet érték</i>	- <i>vigyázz rá,</i>
<i>az Élet vagyon</i>	- <i>használd fel,</i>
<i>az Élet szeretet</i>	- <i>add át magad,</i>
<i>az Élet titok</i>	- <i>fejtsd meg,</i>
<i>az Élet ígéret, teljesítsd,</i>	
<i>az Élet szomorúság</i>	- <i>győzd le,</i>
<i>az Élet dal</i>	- <i>énekelj,</i>
<i>az Élet küzdelem</i>	- <i>harcold meg,</i>
<i>az Élet kaland</i>	- <i>vállald,</i>
<i>az Élet jutalom</i>	- <i>érdemeld ki,</i>
<i>az Élet élet</i>	- <i>éljed!</i>

Teréz anya

A tartalomból:

Igeliturgikus naptár • Mese a gyermekeknek • Elmélkedés • Közösségünk története – Emlékezzünk! • A Képviselőtestület bemutatása • Taize • Interjú Schunk Lászlóval • Közös élményeink

Igeliturgikus naptár

November

- 1. szombat: MINDENSZENTEK (főünnep)
- 2. vasárnap: HALOTTAK NAPJA
- 5. szerda: SZENT IMRE (ünnep)
- 11. kedd: SZENT MÁRTON
- 19. szerda: SZENT ERZSÉBET (ünnep)
- 21. péntek: SZŰZ MÁRIA BEMUTATÁSA
- 22. szombat: SZENT CECÍLIA
- 23. vasárnap: KRISZTUS KIRÁLY
- 30. vasárnap: ADVENT 1. VASÁRNAPJA

December

- 3. szerda: XAVÉRI SZENT FERENC
- 7. vasárnap: ADVENT 2. VASÁRNAPJA
- 13. szombat: SZENT LÚCIA
- 14. vasárnap: ADVENT 3. VASÁRNAPJA
- 21. vasárnap: ADVENT 4. VASÁRNAPJA
- 25-26. csütörtök-péntek: KARÁCSONY
- 26. péntek: SZENT ISTVÁN VÉRTANÚ
- 27. szombat: SZENT JÁNOS APOSTOL
- 28. vasárnap: SZENT CSALÁD (ünnep)

Közös programok

A bizalom zarándokútja folytatódik

Immár két esztendő telt el azóta, hogy a világszerte egyre népszerűbb Taizé közösség - második alkalommal - Budapestre szervezte a minden év végén esedékes európai találkozóját, melyet a bizalom zarándokútjának is neveznek. Egyházközségünk tagjai között is bizonyára sokan vannak, akik szép emlékeket őriznek a nálunk rendezett találkozóról. Külön öröm, hogy plébániánkról tavaly fél tucatnyian indultak Párizsba, hogy a budapestiekhez hasonló élményeket élhessenek át.

Idén a fiatalok tízezrei Hamburgba utaznak, hogy együtt keressék a bizalom és remény jeleit a világban. „**Elkötelezettségeink elmélyítése**” címmel meghívó levelet adtak közre az észak-német városban tevékenykedő szervezők, melynek néhány sorát idézem:

„Hamburg lakosai szívesen mondogatják, hogy városukban több híd van, mint bárhol másutt Európában. A kapocs pedig, amely összeköti őket másokkal, még ennél is erősebb, hiszen Hamburg kikötőváros, amely az egész világgal kapcsolatban áll. Ráadásul a kereskedelem, a kikötővárosi mivolt saját szemléletet ad mindazok felé, akik messziről jönnek, vagy tőlünk különbözőek. Így válik lehetségessé annak megélése, hogy a másikkal való osztozás során olyan gazdagságra lelhetünk, amellyel mi magunk nem rendelkezünk.

Sokan a hittel együtt nőttek fel, de sokaknál hiányoznak ezek az alapok. Hogyan léphetünk tovább? Hogyan újíthatjuk meg azokat a módokat, ahogy megszólítjuk egymást? Nagyon boldogok vagyunk a Taizéi Európai Találkozó miatt. Lehetőségünk nyílik majd arra, hogy meghallgassuk mások tapasztalatait, és az osztozáson és beszélgetéseken keresztül új erőt és ötletet kapjunk a következő lépés megtételéhez.”

A taizéi testvérek között - kisebb meglepetésünkre - eddig is találhattunk olyanokat, akik beszélték nyelvünket. Ilyen a német származású Cyrill testvér, - aki egyébként az egyik Béke téri misén is beszélt 2001-ben-, vagy az indonéz Francesco testvér. Mostantól - egész pontosan ez év augusztusától - viszont már hivatalosan is konstatálhatjuk, hogy magyar tagja is van a közösségnek, bizonyos András testvér személyében.

Ezt onnan tudjuk, hogy éppen a felszentelése utáni napokban érkeztünk a kelet-franciaországi Taizé faluba, ahová egész évben -, de különösen nyáron - várják az

érdeklődőket, vagy az elmélyülni, és lelkileg frissülni vágyókat hosszabb-rövidebb időre.

Rendkívül kalandos út után érkeztünk meg célunkhoz, így úgy érezhettük magunkat, mint a történelmi kalandregényekben szereplő zaklatott főhős, aki megérkezik a világtól elzárt kolostorba. Az ilyen a kapuban többnyire egy szerzetes várja, aki megkérdezi, mi járatban van itt. A főhős ilyenkor általában elmeséli, hogy most vágott át a háború tengerén és a kaotikus zűrzavarban vergődő Európán, nincs többé maradása a kegyetlen és önző külvilágban, ezért ideiglenes menedéket kér, hogy egy kis nyugalomban pihenhesse ki az élet fáradalmait. Na, valami ilyesmi történt velünk is. Alighogy leszálltunk a minket Taizébe vivő buszról, egy seregnyi önkéntes állt elibénk, bevitt minket a fogadó épületbe, teával és kakaóval kínált bennünket és kikérdezett minket, meddig maradnánk. Jelképes összegért kaptunk szállást és ételt, ráadásul térképet és „műsorrendet” is.

A hegy tetejére épült táborhoz egyetlen út vezet, ennek végén balról vár mindenkit egy nagy parkoló meg az Oyak, a környék egyetlen fizető „vendéglátóipari egysége”. Jobboldalt van a Casa és a La Morada, a két nagy adminisztrációs épület. A hegyre vezető út mentén a taizé - szerzetesekkel szoros kapcsolatban levők élnek (pl. Roger testvér nővére), a laikus testvérek és a rend ügyeit intéző világi könyvelők, ügyintézők. Aztán egy nagy harangokkal övezett kapubástya várja a zarándokokat. A kapu túloldalán már a tulajdonképpeni tábor kezdődik: előbb a konyha és a félig nyitott étkezősátrak, aztán a közösségi előadótermek és a szentély — ez egy mobil falakkal felosztott poszt-modern, hagymakupolás faépítmény —, majd a szerzetesi lakrész, a műhely, a szuvenir bolt, a kórház, a barakkok, a külön házak, a sáortábor, a csendes zóna, a magánkápolnák, meg egy szigetekkel pettyezett festői tavacska következik. Az élet a táborban lassú, nyugodt tempóban folydogál. Többtucat alternatív program vár minden érdeklődőt (népek, nagy közösségek bemutatkozása, előadások, lelki beszélgetések, stb.).

A reggeli, déli és esti közös, templomi imádság nem csak váza, de legfelemelőbb része is egy itt töltött napnak. Itt hangoznak fel a különleges taizéi énekek, melyek változatos zenei kísérettel szinte az „angyalok kórusának” szépségével, békéjével kápráztatnak.

Nem árt, ha az ember bizonyos fokon ért egy világnyelven, mert az egyik legnagyobb jellemzője e helynek - az ökumené mellett - a szeretetben megvalósuló nemzetköziség.

Taizé gyakorlatilag a szomszédos falu a legendás Cluny-hez viszonyítva.

A Jámbor Vilmos által alapított első cluny-i apátság a diplomata-szerzetes Szent Odo tevékenysége idején kezdett valódi tekintélyt kivívni magának. A számos könyv szerzőjének tartott Odo apát volt az első, aki egyesítette Szent Izidor és Szent Benedek reguláit, hogy egy modern, életképes, mégis szigorú erkölcsiségű szerzetesi közösséget hozzon létre. Sajnos ezért áldozata is lett az akkor még szörnyűséges erkölcstelenségekkel áthatott, világi befolyásoltsággal bíró egyházi vezetésnek.

További érdekesség, hogy a bencés apátság falai közé száműzték Abelárd-t, a brithon szerzetest és filozófust, aki itt vált a „dialektika lovagjává”.

„A sors fintora”, hogy éppen e mellett a történelem viharait átélte város mellett kezdte el - a II. Világháború utáni nehéz időkben - „működését” egy svájci fiatalember a szeretetért és békéért végzett imádságos és karitatív munkájával, akit ma Roger testvérként tisztel az egész világ.

Hite és bizalma gyümölcsét XXIII. János pápa így köszöntötte: „Ó Taizé, a kis tavasz!”

Hajósi Áron
Kovács Kristóf

Téged is hív Roger testvér, hogy az – idén Hamburgi - rideg télben átérezd „Taizé tavaszát”!

Gyakorlati tudnivalók: Érkezés: Dec. 29-én , hétfő reggel 7 és 12 között. Hazaindulás: 2004. január 2.-án, péntek déli 12 után. Szállás: Családoknál, vagy iskolákban, plébániai/gyülekezeti termekben.

Vázlatos program: A reggeli imák a helyi (fogadó) egyházközségekben lesznek minden nap, majd ugyan itt kiscsoportos beszélgetések. Naponta kétszer, délben és este közös imák lesznek a találkozó minden résztvevője számára. Délutánonként különböző témájú fakultációk közül választhat mindenki. Arra is van lehetőség, hogy a találkozó öt napját csendben töltsse el valaki (őket külön szállásolják el).

Segítők/Kórus (csak 17-29 éves korig): Akik szeretnének segíteni szervezési feladatokban, vagy egyéb gyakorlati teendőkben, esetleg kórusban énekelni, azok 27-én érkeznek.

Részvételi hozzájárulás: pontos összeg később hirdetve.

További információ:

Egyházközségi összekötő: Hajósi Áron, tel.: 0620 350 9175, 339 1576; e-mail: hajosi@mail.kozut.hu

Központi elérhetőség: Taizé Community meetings@taize.fr; tel.: (+33) 385 50 30 02; www.taize.fr

Magyarországon: KIM (Katolikus Ifjúsági Mozgalom) kim@katolikus.net ; 1053 Budapest, Veres Pálné u. 10; tel/fax: 484 0734; <http://taize.kimiroda.hu>

Közösségeink

„Közösségeink” című rovatunkban havi rendszerességgel az egyházközségünkben működő egy-egy csoport életét, múltját, jelenét és jövőbeni terveit, reményeit szeretnénk bemutatni.

Ezt nemcsak mintegy érdekességképpen, újságunkat színesítő momentumként tesszük. Határozott célunk a figyelemfelhívás arra a befogadó szeretetre, amely ezekben a kis társulásokban megvan az újabb érdeklődők iránt, és a közösségeinket körülvevő kisebb-nagyobb közömbösség oldása.

Napjaink egyik legnagyobb kérdése, hogy az Istentől, embertársaitól és végsősoron önmagától egyre inkább elidegenedni látszó egyén talál-e segítő társakat benső harmóniája megtalálásához, vagy megtartásához. Egy közösséghez való tartozás érzése, az abban való tevékenységek végzése alapvető emberi igényeket elégíthet ki.

Őszintén reméljük, hogy legalább a tájékoztatás szintjén hozzájárulhatunk az egyes csoportok és a még elzárkózó egyének, illetve a csoportok közötti távolságok csökkentéséhez!

AMIT A KÉPVISELŐTESTÜLETRŐL TUDNI KELL

Isten hívó népének azt a helyi közösségét nevezzük **egyházközségnek**, amely az egyházmegye meghatározott területén él, hit-, remény- és szeretetközösségben van az egyetemes egyházzal, testvéri közösséget alkot és részesül az egyház lelki, szellemi és anyagi javaiban.

Az egyházközség összes tagja részesedik az egyház küldetésében, ezért a maguk módján valamennyien tevékenyen vegyenek részt az egyház életében és apostoli munkájában. Az egyházközség családi közösségében tárják fel lelkipásztoruk előtt szükségleteiket és javaslataikat. Nyilvánítsanak véleményt az egyház javát

érintő kérdésekben, kezdeményezzenek új apostolkodási módozatokat és közös erőfeszítéssel mélyítsék el a vallásos életet. A maguk világában tegyék jelenvalóvá Krisztust.

Az egyházközség vezetése: Az egyházközséget a plébános vezeti, akit a hívek egész összessége, de különösen a hívők közösségét képviselő szervek – egyházközségi képviselőtestület és tanács – támogatnak feladatainak ellátásában.

Az egyházközség képviselőtestülete mind lelkipásztori, mind anyagi téren segítse a plébánost, ezért az egyházi előírások szellemében tanácskozza meg vele az egyházközségi élet ügyeit, azokra vonatkozóan adjon tanácsot, és tegyen javaslatot a plébánosnak.

Az egyházközség **vezetőségének a feladatai:** Segítségnyújtás a lelkipásztori terv elkészítésében. Szervezési feladatok megoldása. Egyházi vagyon kezelésében segítség. Beszámoló készítése a hívő közösség részére évente egyszer.

Kik lehetnek vezetőségi tagok?
- tartósan az egyházközség területén lakó, vagy egy év óta az egyházközség munkájában résztvevő katolikusok, - teljesen cselekvőképesek, - akik nincsenek kizárva az Eucharisztia vételének a közösségből, - bérmeztelenek, - egyházi hozzájárulást fizetők, - 21 évesek elmúltak, de a 75. évüket még nem töltötték be, - nyilatkoznak arról, hogy ilyen irányú megbízatást vállalnak.

Jelölésnél figyelembe kell venni, hogy a testületben képviselve legyen az egyházközség minden rétege: életkor, nem, családi állapot, iskolai végzettség, foglalkozás és település-hely szerint. A jelöltek az egyházközségnek közismerten aktív, példamutatóan vallásos módon élő tagjai legyenek, akik a képviselőtestületi tagságban nem kitüntetését látnak, hanem

megbízatást, és az azzal együtt járó munkát szívesen vállalják.

A **képviselőtestületi tagság** megbízatása 5 évre szól, de a mandátumot meg lehet hosszabbítani.

A képviselőtestület **tagjai** mindannyiszor összejönnek megbeszélésre, valahányszor arra szükség van, de mindig össze kell őket hívni, amikor azt a tagok többsége kéri. A megbeszélésre meg lehet hívni szakembereket is.

A tanács gyűléseiről **jegyzőkönyvet** kell felvenni.

Plébániánkon alakulása óta működik képviselőtestület. A jelenlegi tagság is legjobb tudása szerint igyekszik ellátni a feladatait – a plébánia ügyeinek intézését, és lelki, szellemi és anyagi segítségét.

Fontosnak találjuk viszont tudatosítani cikkünk első két bekezdését, amely plébániánk összes tagjára érvényes elgondolkodtató és üzenetet hordozó gondolatokat tartalmaz. Főleg a második bekezdés az, amely személyesen szólítja meg a plébániánk közösségének minden tagját, hiszen ahhoz, hogy a testület, és élén Róbert atya legjobban végezhesse hivatásszerű munkáját, kell a mi segítségünk, véleményünk, javaslatunk, ötletünk, és főleg példaértékű apostoli életünk. A képviselőtestület tagjainak bemutatásával lehetőség nyílik arra, hogy bárki megkeresse Őket, ha segítségét kívánja felajánlani a munkájukhoz.

Elsőként ismerjék meg a képviselőtestület elnökét: Schunk Lászlót zeneművész, zenetanár, 8 gyermekes családapa, a klasszikus kórusunk aktív tagja. Ebben a számban a személyes riport rovatban olvashatjuk bemutatkozását.

Szolnoki Jánosné

Hogyan és mikor került a Béke térre, és mi tartja itt?

Házasságkötésünk után egy ideig a szüleimmel laktunk, s a harmadik gyermekünk születése után kerültünk ide, a Béke térre.

Kevéssel ideköltözésünk után helyezték erre a plébániára Róbert atyát is. Az első hat gyermekem nála volt elsőáldozó, hozzá jártak felkészítő hittanra. Most egy kicsit távolabb lakunk, de visszajárunk, mert személyében egy igazi lelkipásztort, lelki vezetőt találtunk. Szeretnénk, hogy a két legkisebb gyermekünk is itt legyen elsőáldozó és itt kerüljön bele a ministránséletbe. Ami nehezíti a közösségbe járást, hogy ezen a plébánián csak fiú cserkészcsapat van és nekem főleg lányaim vannak. Ezért a közülük ketten a Lehel téri templom cserkészközösségéhez tartoznak. Tehát, lazult a kapcsolat, de a fő irány a Béke tér maradt.

Meghatározó volt-e családjában a vallás, a hitélet?

Igen. Gyerekkoromat a Lehel téri templomban töltöttem, oda jártam minis-trálni és ott volt egy kedves atya, aki vezette a család lelki életét. Az ikertestvéremmel együtt a bérmake-resztapánk is ő lett, Újváry István atya, aki sajnos korán meghalt. Az ő hatására is lett a bátyám katolikus pap és most a Római fürdőn plébános. Ilyen formán a vallást a családjában, a szüleinktől és a környezetünktől kaptuk. A Szentendrei Ferences Gimnáziumban formálódott tovább a hitem, ahová a legnehezebb időkben: az 50/60-as években jártam.

A család alapításával egy felelősségteljes feladat tárult elénk. Meg kellett tanulunk, hogy hitünk „örökölt” formáit, hogyan töltsük meg úgy tartalommal, hogy azok gyermekeinknek átadhatóak legyenek. A kisebbeknek még viszonylag könnyű elmesélni a dolgokat, de később már a hit mélyebb összefüggéseit kell megismertetnünk velük. Eközben mi is alakulunk, tanulunk, szélesedik a látókörünk. Ezt nagy élmény átélni. Sokszor megtapasztaltuk, hogy a Gondviselés keze ott lebeg felettünk, csak nyúlni kell felé.

Jelenleg részt vesz-e a plébánia valamelyik közösségében? Ha igen, hogy tetszik, és mit tenne hozzá?

A munkám és a nagycsalád mellett elég nehéz időt szakítani ilyen dolgokra, de amennyire időm és erőm engedi, a plébánia képviselőtestületének közösségében veszek részt.

Tagja vagyok a templomi kórusnak, valamint a zenekari misék megszervezésében segítek a karnagy úrnak, és ha ráérek a templomtakarításban és egyéb kisebb munkában is szívesen szolgállok.

Róbert atya is sokszor meg szokott keresni, hogy segítséget kérjen tőlem, és ezáltal a munkatársai lehetek.

Mivel foglalkozik a hétköznapi életében, illetve világi hivatásában?

A Rádiózenekar állandó tagja vagyok. Valamint a Szent István Király Zene- és Szakközépiskolában tanítok. A szakmai felkészülésre is időt kell szakítanom. A kevés szabadidőmet igyekszem a feleségemmel, családommal tölteni.

Végül azt szeretném megkérdezni, hogyan látja a plébánia életét?

Sok és sokféle közösség működik, amit önmagában jónak tartok.

Szerintem, akkor lenne igazán jó a csoportok közötti együttműködés, ha nem lennének féltékenységek (lehet, hogy rosszul látom), hogyha nem lenne kizárólagosság.

Például, ha azt gondolnám magamról, hogy az énekkar a legfontosabb.

Nem a kórus a legfontosabb.

Az is lényeges, de fontos a karitás, a cserkész, a nyugdíjasok klubja, karizmatikus imacsoportok, a ministráns közösség, az ifjúsági csoport is.

Azonban a legfontosabb, hogy mindegyik ugyanabba az irányba fejlődjön. Ehhez kiváló lelki pásztorunk van, Róbert atya személyében, aki minden nehézség és „széthúzás” ellenére, mindig a békítő szerepét próbálja alakítani.

Mint *Andersen* meséjében a „rendíthetetlen ólomkatona”, vállalja sorsát; azon az úton viszi Róbert atya is közösségét, amelyet az Úr kiszabott neki.

Nem ér semmit az a kis közösség, amelyben nincs egyetértés és egység.

Érdemes mindannyiunknak továbbra is Róbert atya irányvonalát tartani. *Adja a Jóisten, hogy erővel egészséggel bírja!*

Wágner Szilvia

Közös élményeink

Buszkirándulásunkról...

Pénteken reggelre leesett a hó és a szélrózsa minden irányából álmos, bőröndöket cipelő emberek

kezdték szállingózni a templom elé. Mint kiderült, nem a misére készültek, mint máskor, hanem egy ott parkoló buszba szálltak fel: így indultunk a kétnapos közösségi kirándulásra.

Első állomásunk **Iszkáz** volt, ahol rögvést megtapasztalhattuk, hogy mi a különbség a vidék és a város között. Kétszobás otthonában egy kedves család látta vendégül kis csoportunkat kakaócsigával és teával. (50-en voltunk!!)

Zalaegerszegen egy fiatal, kedves káplán mutatta be a főtemplomot, és annak szépségeit, lelkes közösségét. Elmesélte azt is, hogy Mindszenty bíboros úr itt is szolgált valaha.

Körmenden a boldoggá avatott Batthyány-Strattmann László

kastélyánál álltunk meg, ahol egykor szemorvosként dolgozott. A kastély állapota lehangelő, a szemkórház már cipőboltta alakult, de idegenvezetőnk szívvel-lélekkel tolmácsolta B.S. László és családja életének nagyszerűségét.

Jákra hat perccel az ottani közösség rózsafüzér imádsága előtt érkeztünk. A plébános úr nem csinált ebből gondot: még a gyermekeket is lebilincselő előadást tartott a 800 éves templom történetéről.

Szállásunk **Szombathelyen** egy katolikus kollégiumban volt. Bepakoltunk, majd a közeli csillagvizsgálóba indultunk. A helyismeret hiánya és a busz műszaki problémái miatt több mint fél órát késtünk. Ennek ellenére a csillagászok hűségesen vártak ránk. Az egész napos borús, havas időjárás ellenére gyönyörű, csillagos égbolt fogadott minket, így egyesek gyermekkori álmát is valóra válthattuk.

Ezután fáradtan zuhantunk az ágyba. Reggel nyolcra mind az ötvenen összekészülve vártuk a kollégium kápolnájában a szentmisét, amelyet Róbert atya celebrált. Énekel és imával kapcsolódtunk be, megalapozva ezzel induló napunk hangulatát.

Szombathelyen megcsodálhattuk az ország harmadik legnagyobb székes-egyházát, amelyet a világháborúban tragikus bombatámadás ért. Sokan imádkoztunk azon az egyszerű térdeplőn, amelyen 1991-ben II. János Pál pápa is imádkozott a számára előkészített díszes imazsámoly helyett.

Kőszegen Orsolya napokat tartottak: sült gesztenyét, forralt bort és egyéb finomságokat vásárolhattunk (pl. csipkebogyó, csipkelekvár, stb). A Jurisich várban a vizesárkon túlról támadó „törökök” ellen megvédtük a Béke tér és a vár becsületét. A harcban a felnőttek voltak a „fővezérek”.

Megkapó volt az ország „ékszerdobozának” nevezett kisváros hangulata. Templomok, tornyok,

műemlékházak között sétálhattunk, ahol a régi idők szele megérintett minket (a hideg téli szél mellett).

Fertődön reménykeltően szomorú látvány fogadott minket, mert a kastély külső homlokzatát éppen tatarozzák. A teljes felújítás várhatóan 15 évig fog tartani. (15 év múlva jövünk ellenőrizni.) :-). A kastély 126 terméből 26-on vezetett végig bennünket egy jól felkészült idegenvezető. Mire minden látnivalót végignéztünk, fáradtan, fagyottan, álmosan, éhesen, kimerülten feladtuk a versenyfutást az idővel és hazafelé vettük az irányt.

A hazafele úton elhatároztuk, hogy hamarosan megnézzük Sopront, Fertőrákost és Nagycenket is, ami ez alkalommal kimaradt a kirándulásból.

A kirándulók
Fotó: Mayer Miklós

Gyerekeknek...

Jeremiás bácsi

Andrisék a falu szélén laktak. Itt már nem volt aszfaltút, és az egyébként is gidres-gödrös utca miatt most még többen panaszkodtak, mert a gödrökben megállt a víz, kerülgetni kellett a tócsákat, és mindenkinek sáros lett a lába, mire hazaért az autóbussmegállótól. Ha nem esett az eső, akkor azért nem lehetett dolgozni a kertekben, mert olyan kemény volt az agyagos-kavicsos föld, ha meg esett, akkor beleragadtak a sárba. Szerencsére hosszú, napos, száraz ősz volt, így a gyümölcsöket és a szőlőt még az esők megérkezése előtt le lehetett szüretelni.

Andris nem panaszkodott. Semmi oka nem volt erre. Csapatostul jöttek a varjak és ott billegtek a kertekben; és valaki azt is mondta, hogy róka is járt arrafelé. Úgy látszik, a közeli erdőben nem talált ennivalót. Andris délutánonként szívesen nézelődött szobája ablakából. Az utca túloldalán csak egyetlen ház volt, és annak a kertje végében meredeken emelkedett a Macska-hegy. Méltó volt a nevére. Ha valamelyik házból kizavarták a macskát, mert megharagudtak rá valamiért, ide jött vigasztalódni. De Andris nem a kóbor macskát nézte, hanem az erdőt.

Az erdő ősszel a legszebb. Egész nyáron át egyhangú zöld az egész, és nem lehet látni, mi minden történik a lombok alatt. De ősszel az erdő minden nap más. Az egyik levél sárgulni kezd, aztán lebillen az ágról, és csendesen a földre ereszkedik. A hangyák odaszaladnak, és megbámulják:

- Nini! Egy levél! Vajon ki írta?
- Az ősz! - sziszegi a szél -, és ír még nektek sok levelet!
- Kár! - szól bele a varjú a kertek alól -, mert nem tudnak olvasni!

- Az eszedért kár - mérgeződnek a hangyák, és jöhet az ősz, meg a tél, mert tele a kamra!

Az ősz pedig tényleg írja a leveleket, egyiket a másik után, és időnként nagy pacákat csöppent sárga tintájából a levelekre. Egyszer mérgeiben, hogy nem neki nyílnak a tavaszi virágok, kiöntötte az egész üveggel, és egyszerre sárga lett minden levél. Akkor meg, amikor egy csomó levelet piros tintával írt, biztos szerelmes volt, hogy nem szégyelli magát .... ősz fejjel! Akkor meg aztán igazán nem tudni, miféle lelkiállapotban lehet, amikor barna tintával ír!

Andris nézelődését édesapja zavarta meg, amikor bejött a szobába, és azt mondta:

- Fiam, menj el Józsi bácsiékhoz az erdészházba!

- Most, édesapám? - kérdezte Andris, mert a tettek embere volt.

- Igen, most. Van itt egy levél, vidd el, aztán majd a többit meglátod. - mondta az édesapja.

Ez nagyon titokzatosan hangzott! Hm. Mi lehet abban a levélben? És képzeletében megjelent az erdészház, homlokzatán azzal a hatalmas szarvasagancssal, mintha a magyar erdők koronás királya éppen most lépett volna ki az erdőből a rétre, hogy magasra emelve a fejét, remegő orrcimpáival beleszagoljon a szénaillatú szélbe. Mögötte ott sötétlik az erdő, jobbra hajladoznak a nemrég telepített fiatal fenyők. Mi lehet abban a levélben? Lezárt borítékja úgy őrzi titkát, akár a hallgatag fenyők...

Becsukta maga mögött a kertkaput és tempósan elindult az erdő felé. A bágyadt délutáni napfényben eleven színekben pompáztak a fák - mármint amelyek nem volt teljesen csupaszs... Lába alatt csörgött az avar. Itt nem volt sár. Ment.

Aztán a nap ráült a fák koronájára, később még alább szállt és bújócskázni kezdett a fák ágai között. Az égbolt lassanként bíborvörösre változott. Még nem volt sötét, de megnyúltak az árnyak, és amikor bebújt a szél a kabátjának az ujján, Andris megrezzent. Megtapogatta a zsebét, és ettől megnyugodott: a darab csoki, amit induláskor édesanyja dugott a zsebébe, ott volt.

És akkor hirtelen, egy szempillantás alatt, az erdő addig sárba-bíborszínű erdő lila színűre változott. De még a csupaszs ágak is.

- Hol vagyok? - kérdezte Andris magában, de erre a kérdésre senki nem felelt. - Nem félek - mondta -, csak szeretném tudni, hol vagyok. Pedig ismerem az erdőt. Ha otthonról elindulok, először a tölgyeshez érek, aztán át kell menni a mély vízmosáson, ott van az a szép bükkös. A vastag, sima, kékesszürke törzsek olyanok, mint egy templom oszlopai... erdei templom... Aztán a fenyves, a rét és az erdészház. De erre a lila erdőre nem emlékszem. Minden lila... mi történt? Hol vagyok?

És akkor úgy vált el egy sötét árnyék egy fa mellől, hogy semmi nem mozdult, és az az ember egyszerre csak mégis ott volt. Andris megesküdt volna rá, hogy az előbb még nem volt ott. Észrevette volna. Nyitott szemmel szokta járni az erdőt. Valami öregember-féle. A félelem nem tartozott Andris kedvenc időtöltései közé, így hát csak ment tovább. Közelebről aztán látta, hogy valóban egy szakállas öregember. Ki lehet? Ott áll, és vár. - Ijedtség ellen legjobb orvosság a tett - gondolta -, tehát odamegyek és köszönök.

- Jó napot, bácsi!

- Szervusz, Andris, ámbár lassan lemegy a nap. Hová mész?

- Honnan tetszik tudni a nevemet?

- Nahát! Én tudom a te nevedet és te nem akarsz megtudni az enyémet?

- Hogy hívják a bácsit?

- Jeremiás.
- Ritka név, de én már hallottam valahol.
- Hallhattad. És úgy látom, nem csak bátor, hanem okos fiú is vagy, Andris.
- Én is azt hittem magamról - mondta Andris és most már tényleg cseppet sem félt -, és azt hittem, hogy ismerem az egész erdőt és az édesapám azért is küldött el a Józsi bácsihoz, de most nem tudom, hogy hol vagyok. Milyen erdő ez itt? Nem a tölgyes, nem a bükkös, nem a fenyves ...
- Nem, egyik sem. És ne csodálkozz, hogy nem ismered. Ez itt az **Adventi Erdő**.
- Hát az meg mi?
(folytatjuk)

Turcsik György: Adventi mesék

Emlékezzünk!

Eljött az ősz...

Eljött az ősz, ez a gyönyörű, mégis szomorkás évszak, melyben minden kiszínesedik. A levegő a lehulló avar illatát hordozza magában, az elmúlt nyár emlékeiként nyomot hagyva a világnak, mielőtt végleg a föld részévé válnak, és az új élet táplálékául bele nem kerül egy csodálatos körforgásba. Melegség tölti el a szíveket az évszak pompáitól, a fák koronájának szivárványától, az égbolt egészen közeli, kitarulkozó látványától, a felhők hol sötét, fenyegető fellegek, hol habos tornyok, közülük néha meglepetésként kikandikál a tiszta, megejtő, szűzi kékség. A nap fénye megerősíti a kontúrokat, a világ aranyszínűvé válik sugaraiban. A növények elejtik terméseiket, magjaikat, ami az új élet reményét hordozza magában. Tudjuk hamarosan körülöttünk minden mintha holtta válna. Talán véletlen, hogy ez idő tájt ünnepeljük a halottak napját? Gondolom nem, de ez a rövid elmélkedés nem ezt kívánja megválaszolni, hanem evilágból elköltözött szeretteinket kívánja pátoszba vonni.

Sokszor hallottam már: „Régen annyi csoda történt, ma nincs egy sem. Lehet, a múlt megregélt csodái is kegyes hazugságok?” Vagy: „Kértem az Istent, hogy segítsen, de lám mégis meghalt a szerettem.”

Van egy történet, mely mindenki szeme láttára, az életünkben, a plébániánkon zajlott. Főszereplője egy drága néni, akit csak Edit mamának hívtunk, de nem azért, mert nagymamás volt, hanem mert igazi anyai szívét élvezhette, aki ismerte. Több fiatal anyuka vagy gyermekeinek barátja mehetett hozzá gondjával. Ő mindig megértéssel fogadta, igaz jó tanáccsal segítette őket. Érezhettük belőle a sugárzó anyai szeretetet, és a baráti melegséget. De az Ő története ennél nagyszerűbb tanulság.

Fiatalon boldog, ám gondokkal terhes házasságából 3 gyermeke született. Ők már felnőttekké váltak, mire ide költöztek lakótelepünkre, és egzisztenciálisan „egyesbe” kerültek. Ekkor, a biológiai váltás beköszönte előtt döbbsen rá, hogy újra gyermeket vár. Meglepte, és elbizonytalanította a felismerés. Felmerülő kételyeit és kérdőjeleit férje után az ekkorra már felnőtt gyermekeivel osztotta meg, akiknek döntési lehetőséget adott az élet ajándékának fogadásával kapcsolatban. A családtagok egyhangúan válaszoltak: az életet meg kell tartani, ők örömmel várják és szívesen segítenek mindenben! Így is lett. A kisfiú szépen fejlődött. Így telt el 4-5 év, amikor újabb fizikai felismeréssel kellett szembesülnie. Edit mama

egy gyakori, de halálos kimenetelű betegséget hordozott szervezetében: emlődaganata lett. Ez a hír mindig sokkoló, főleg akkor, ha az emberre egy élet van bízva. Egy gyermek élete, akiért felelősséggel tartozik. Ekkor harag töltötte el a szívét. Haragudott Istenre, hogy miért engedte, hogy ez megtörténjen vele. Ha ő vállalta a kis jövevény életét, akkor most miért kerül veszélybe a sajátja? Ekkor kompromisszumot kötött Istennel: „Ha adtál gyermeket, amikor nem vártam, és én elfogadtam ezt az életet, most segíts, hogy fel is tudjam nevelni, míg ember nem válik belőle!” Ezt a gondolatot teljes akarattal kívánta, és a maga részéről mindent elkövetett a gyógyulás érdekében. A beavatkozás drasztikus megoldást kívánt, aminek lelki feldolgozását férje példaértékűen segítette. Teltek-múltak az évek, a kicsi fiú templomba kezdett járni. Ezt az ügyet egyre lelkesebben élte meg életében. Bekapcsolódott a gitáros énekkar életébe, és az ifjúsági programokra is szívesen jött, ami az édesanyát is arra készítette, hogy kezdjen el rendszeresen misére járni, és később szentségekhez járulni. Ő is egyre mélyebben bekapcsolódott a plébániai fórumokba: karitás, ruhaosztás, kirándulások, gyermekek szünidős nyaraltatása, imacsoportok. Ezekre a rendezvényekre mindig nagy örömmel és vidám mosollyal érkezett. Könnyű volt felüldülni lelkes, kedves, ápolat környezetében. Mi nem is tudtuk, hogy a szervezetében bomba ketyeg. Az viszont az első támadás után még háromszor robbant. Mi, akik szerettük, nem tudtuk pontosan, hogy mikor voltak a harcok, amelyeket hősiiesen végigélt. Ezt csak a családja tudta. Az alku, amit Istennel kötött még érvényes volt, még nem járt le az idő. Haragból, indulatos elkeseredettségéből született életakarása mégis egyre közelebb vitte az Élet Urához. Mire az utolsó bomba robbant, már teljes szívvel elfogadta Megváltóját, mélyen szerette és szolgálta Őt. Ekkor már kicsi fia felnőtte cseperedett, érettségit szerzett, és felsőbb szintű tanulmányait végezte. Unokák, szerető család vette körül. Elfogadta a sorsot, de mi nem tudunk beletörődni abba, ami vele történik. Kedvünkért vállalta az orvosi beavatkozásokat. Ezek azonban rettenetes kint jelentettek számára. Eközben vesztette el odaadó férjét, aki őt rajongásig szerette. Hirtelen halála egyetlen értelme az lehetett, hogy nem kellett végignéznie drága felesége szenvedéseit, melyeknek átélése, talán hitének elvesztését is okozta volna. Edit mama hősiiesen tűrte a szenvedéseket. Gyermekei de leginkább legkisebb fia mindvégig mellette álltak. Csodálni való erő áradt belőle. Mindent igyekezett elrendezni maga körül. Felkészítette környezetét a tragédiára, amit elvesztése jelent. Nem félt, nem sajnáltatta magát, nem lázadozott. Többször is említette, hogy amit kért az Istentől, azt megkapta, és ezért boldog. Tudja, hogy várja a férje, és jobb lesz neki odaát.

Amikor elérkezett a végső stádium, legkisebb gyermeke megható gondoskodással ápolta. Mindig ápolt tisztaság, és friss, illatos környezet vette körül a nagy beteget. Fia adhatta be a fájdalomcsillapító gyógyszereket, otthon, meleget árasztó környezetben lett vége a földi életének. Október 21-én távozott el tőlünk. Temetésén családja mellett ott volt plébániánkról mindenki, aki ismerte és aki nem.

Ha ez a kis élet nem fogan, ha ezt az életet nem vállalják, ha ez a betegség nem támad....., akkor ma Kenessey Lászlóné egy átlagos, hétköznapi háziasszony, munkaköre csecsemőgondozó, három gyermek anyja. Talán nem ismerte volna meg az Istent, legalább is nem ilyen mély szeretettel. Talán mi sem ismerhettük volna meg, nem jött volna plébániánkra, mint aktív tag.

Az ember életében is beköszönt az ősz, és személyisége színesebbé, emlékekkel telivé válik. A világ és az élet dolgaiban a kontúrok erősebbé, tisztábbá válnak. A mennybolt egészen közelinek hat, mintha részévé kezdenénk válni. Gyermekeink elszakadnak tőlünk, az új élet reményét hordozzák magukban. A lélek mégis termésektől, kincsektől roskadozik, és ezekből jut sok őt szeretőnek.

Edit mama ősze varázslatos, és gyümölcsöző volt. Boldogság számunkra, hogy vele lehettünk, és élvezhettük erős, határozott személyiségét. Október 21-én nem csak családja emlékezik rá szeretettel, hanem sokan a plébániánkon is.

Ez a pár sorocska talán többekkel megismertette ezt a nagyszerű asszonyt. Talán kikristályosodhatott az a gondolat, hogy csodák márpedig vannak, csak figyelniük kell. A kérések mindig meghallgattatnak, csak nyitott szemmel kell járnunk és észre kell vennünk őket! Sőt azt is, ha többet kapunk annál, mint amit kérünk vagy jobban tudja az Adakozó, hogy mire van szükségünk, mint mi magunk.

Kenessey Edit ezt hagyta ránk, akik megismerhettük őt: nem félhetünk a haláltól! Készüljünk rá úgy, hogy gazdag, termésekkel teli lélekkel köszönjön ránk a tél, ami csak az újjáéledés lehetőségét adja ajándékba.

Vica

AKTUÁLIS PROGJAMJAINK

November 1. szombat	- ½ 18 h rózsafüzér
November 2. vasárnap	- halottak napja
	- ½ 18 h első vasárnapi rózsafüzér
November 8. szombat	- kirándulás Vácra (indulás 9 h)
November 15. szombat	- Szent Erzsébet napja
November 16. vasárnap	- minden mise után Erzsébet napi kenyérosztás
	- ½ 17 h gitáros szentségimádás
November 23. vasárnap	- ½ 11 h misén betegek szentsége
November 29. szombat	- adventi koszorúkészítés
	- ¾ 18 h ünnepi adventi gyertyagyújtás (innentől kezdve minden minden szombaton karácsonyig)
November 30. vasárnap	- 17 h gitáros komolyzenei hangverseny
December 7. vasárnap	- Mikulás ünnepség 9-es mise után
December 13. szombat	- ajándékkészítés karácsonyra
December 16. kedd	- 16 h iskolai kórusok karácsonyi hangversenye
December 20. szombat	- templomtakarítás
	- csomagkihordáshoz a csomagok összeállítása
December 23. kedd	- 9 h karítaszkarácsony és csomagkihordás
December 24. szerda	- kórházlátogatás
	- 15 h pásztorjáték
	- betlehemi láng elvitele
	- Karácsonyi éjféli szentmise
December 25. csütörtök	- ½ 11 h ünnepi szentmise
December 26. péntek	- Karácsony másnapja - tanácsolt ünnep
December 31. szerda	- 18 h év végi ájtatosság
	- Szilveszter

VÁRUNK TÉGED IS!!!

Várjuk észrevételeiket és javasolataikat:

<http://beketer.isCool.net>

e-mail: trebaci@freemail.hu

telefon: 06305544961 vagy esténként 4053689

levélben: Mayer Diána 1161 Budapest, Baross utca 55.